

зи мѣста ся наричали Славонія (*Σχλαβίνεια*). Испослъ на имп. Костантина II честътъ му помогнала та побѣдилъ Българитъ, но то било слѣпа честь, понеже работытъ дошли пакъ въ първото състояніе.

А Турійскійтъ хронографъ пише, че отъ 588 год. когато Българитъ били разбъркани при Патръ до 815 год. въ Еладжъ и Пелопонесъ (Мореіжъ) само источнитъ краища на Лаконіжъ, не били превземени отъ Българитъ, (παρὰ τὸ Σχλαβίνου ἔθνος), и продължава, че Хоамъ (Хоамъ) тоестъ Боянъ, като усвоилъ Тессалійъ и Еладжъ, Аттика, Евбејъ, и Пелопонесъ искоренилъ тамошните Елински племена, населилъ по онѣзи мѣста Българитъ, а туземцитъ бѣгали кои кждѣ знали, и повечето бѣгали въ Цариградъ, и отъ тогазъ ся умножили гръцитъ въ Цариградъ, и тѣхнійтъ языкъ заловилъ мѣстото на римскійтъ (латинскійтъ). Той казува още, че Българитъ владѣвали надъ онѣзи мѣста непрѣстанно 218 години, безъ да ся покоряватъ нито на Визан-